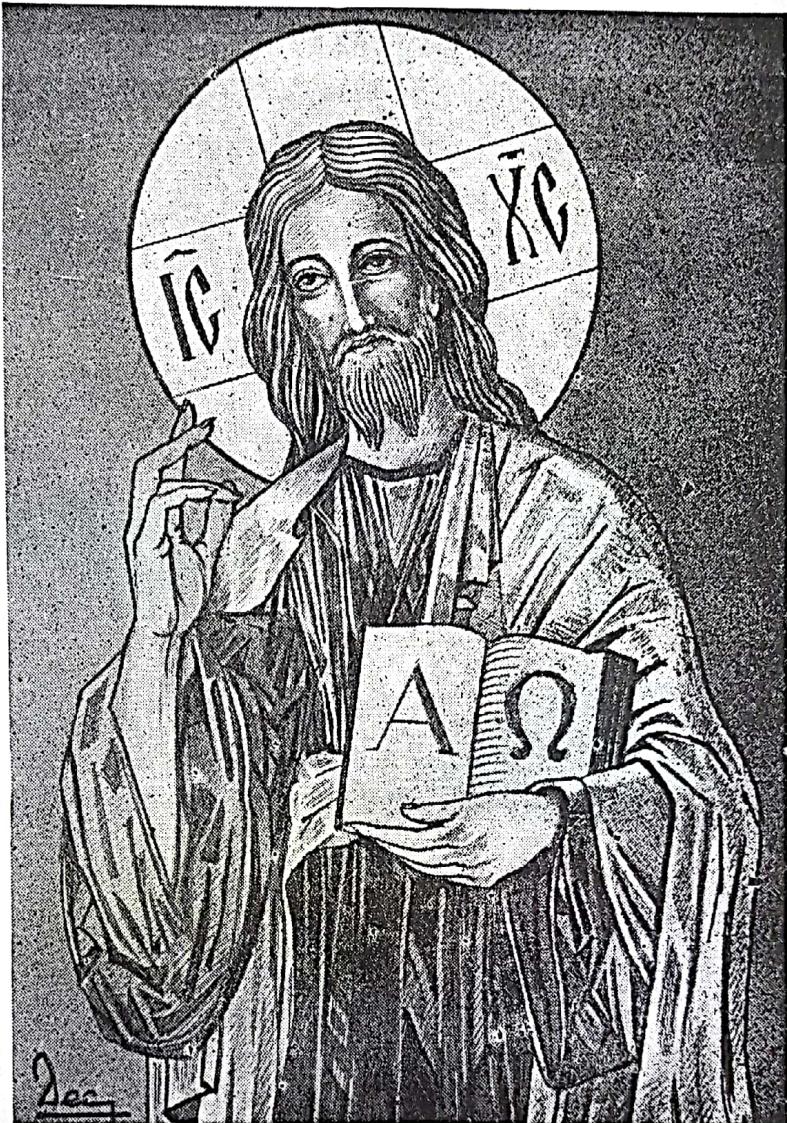

PIK III.

ТРАВЕНЬ, 1949

ЧИСЛО 10 (31)

ГОЛОС ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦА

DE STEM VAN CHRISTUS
MENSCHENMINNAAR

LA VOIX DU CHRIST
AMI DES HOMMES

Maandblad

Revue mensuelle

МАІ — МЕІ

ХТО З БОГОМ, З ТИМ БОГ

РЕДАКЦІЯ :

R. P. B. Kurylas C. SS.R. 17, rue Grande Triperie, MONS.

—::—

АДМІНІСТРАЦІЯ :

R. P. J. Boon C. SS. R. Brabançonnestraat, 97, LEUVEN.

—::—

Нашим представником на Голяндію для „Голосу Христа Чоловіколюбця” є Впр. о. Вейнговен. Проситься у всіх справах зв’язаних з цим релігійним часописом звертатися на адресу :

E. P. WIJNHOVEN, Stapellen, BOXTEL, NEDERLAND.

В Голяндії замовлення на книжки Видавництва О.О. Редемптористів у Лювені, як рівноож належить за закуплені книжки, належить слати на руки Впр. о. Генерального Вікарія Ван Де Малє. Адреса : Z. E. P. VAN DE MAELE, Kapel in ’t Zand, Parklaan 3.

ROERMOND, NEDERLAND — Postcheckrekening 26.406

—::—

Адреса Цензора духовних книжок і видань :

о. Др. В. Маланчук ЧНІ : Oekrains Seminarie,
44, Ridderstraat, Culemborg, Nederland.

—::—

КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ „ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ” на 1949 Б. Р.

з цікавими статтями та ілюстраціями з релігійного й народного життя українців в Бельгії і інших краях, є цінною настільною книгою на цілий рік та пам’яткою з днів побуту на скитальщині. —
Зогляду на це, слати на його замовлення на адресу :

BIBLIOTHECA ALFONSIANA
Brabançonnestraat, 97, Leuven (Belgium).

Ціна календара : 20 бельг. фр.

Хто замовить 10 пр. дістане один календар даром.

Там же можна замовляти рівноож і інші книжки видання О.О. Редемптористів і О.О. Василіян. Гроші в Бельгії слати поштовим чеком вписуючи на нім кромі адреси вище поданої :

C. CH. P. 4510.11.

За позволенням церковних властей.

Avec l'approbation des autorités ecclésiastiques.

Met kerkelijke goedkeuring.

BIBLIOTHECA ALFONSIANA
Brabançonnestraat 97, LEUVEN
(Belgium)

ГОЛОС ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ

ДУХОВНИЙ МІСЯЧНИК

Рік III.

Травень, 1949

Число 10 (31)

о. Б. Курилас ЧНІ

ПОСВЯТА „ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ”

Непорочному Серцю Марії

Дня 16 квітня 1917 року стрінулись у Петербурзі росіянин Владімір Іль'їч Ленін та жидовин Лейба Троцький, щоб стати в проводі комуністичної революції. Дня 7 жовтня 1917 більшовики перемогли й запалили пожар, що палахкотить до сьогодні.

В цьому ж часі, 13 травня 1917 року являється у Фатімі, в Португалії, Божа Мати трьом убогим дітям та велить їм приходити на місце першої появи 13 дня кожного місяця аж по місяць жовтень. 13 жовтня 1917 року Богомати називає себе перед дітьми Царицею Св. Вервиці. Заявляє, що прийшла рятувати світ. Людям треба каятися за провини, обновити життя, повернутись з манівців до Бога, молитись за грішників і за конаючих. Якщо світ не послухає її доручень, спалахне другий світовий пожар, багато гірший від першого. Одиноче спасіння для людства — це набожність до її Непорочного Серця. Божа Мати домагалась посвятити їй урочисто все людство, зскрема Росію й Україну. Поручала вірним, щоб продовж п'яти місяців під ряд в перші суботи місяця жертвувати св. Причастя, як винагороду за зневаги Пресв. Серцю Марії, а також проказати на цюж саму інтенцію цього дня одну вервицю, розважаючи таїнства св. Вервиці. Між іншим сказала тоді Фатімська Богомати оці слова : „Послухає світ моїх слів, то Росія навернеться і запанує спокій. Інакше туманна агітація огорне увесь світ, викличе війни й переслідування Церкви. З добрих будуть знущатися, Святіший Отець багато витерпить, чимало народів загинуть, але вкінці мое Непорочне Серце затріумфує ! ”

На жаль досі тільки одна Португалія послухала приказу Марії і як звісно, добре на тому вийшла. Всі інші предсказання Марії до йоти сповнилися досі, або сповняться.

В 25-літні роковини Фатімської з'яви, дня 31 жовтня 1942 року посвятив Вселенський Патріярх, Папа Пій XII світ й народи тюрми совєтської Росії Непорочному Серцю Марії. Св. Отець сказав при цій нагоді : „Бажаємо, щоб посвятились Марії всі, не тільки в поодиноких Дієцезіях і приходах, але й в кожній сім'ї. Ми певні, що з такої посвяти сплинуть рясні добра та небесні ласки ”.

В треті Роковини існування „Голосу Христа Чоловіколюбця”, що почав виходити в червні 1946 року, ѹдемо за покликом Голови Христової Церкви й оцим посвячуємо себе й наш журнал „Голос Христа Чоловіколюбця” — Непорочному Серцю Марії, Цариці України.

Матінко Божа, бережи нас в своїй материнській опіці, захищай особлившим способом наших найдорожчих Владик і вірних на Рідних Землях і на місцях заслання. Рятуй наших батьків, братів і сестер. Виблагай нам правдиву мудрість та причисли нас до тих, яких Ти любиш, учиш, ведеш і захищаєш.

Матінко наша, Мати Божа Неустанної Помочі, дозволь нам завжди кликати Тебе на підмогу словами предків наших: Радуйся, Радосте наша, покрий нас от всякого зла, чесним Твоїм омофором!

О. М. Ван де Малє, Ч.Н.І.

Сила опіки Божої Матері

Отець Фреан, Редемпторист з Австралії і військовий капелян за минулої війни все носив при собі образ М.Б.Н. Помочі. Куди не прийшов із своїми вояками, всюди ставляв Ікону Богоматері до прилюдного пошанівку.

В північній Африці його дивізія приїхала до Бенгазі й він квартирував у чудовій віллі, де раніш був генеральний штаб італійського генерала Граціяні. Якось одного дня ворог кинув бомбу прямо в дім, де мешкав Отець Фреан. Страшна експлозія. У весь дім знищений... крім однієї кімнати, де Отець мешкав і де висіла Ікона Пресвятої Богородиці. Спокійно Отець Фреан вийшов живий з руїн цього будинку.

На Великдень разом із своїми вояками приїхав він до Греції. Як стій відрядили його в гори в Північній Греції, куди, що правда, ніколи не вдалося йому дібратись. В повітрі аж роїлось від німецьких літаків „Стукас“. Три дні його батальйон скривався в балках і гайках перед ними. Раз якось вже німці підсунулися до них так близько, що здавалось загибіль неминуча. Отець знищив всі свої документи й очікував, що дальнє буде. Його не знайшли, але все забрали за винятком літургічних риз і ікони Божої Матері. Він прilучився потім до найближчої колони Червоного Хреста. Знов літаки обстрілювали їх. Експлозія... Отець Фреан дogleянув, що авто за ним вилетіло в повітря. Друга бомба скинула авто перед ним стрімголов у пропасть. За хвильку знову свист іншого літака близько коло них. Ані мови не було, щоб де скритись. Став безрадно біля свого авта. Літак, принизився, сіючи кулями зо скорострілів. Пан-отець Фреан гаряче молився: „Мати Божа Неустаної Помочі, рятуй мене...“ В цьому моменті літак перестав стріляти. Але надлетіли інші літаки. Посипалися знова бомби. В жаху він знайшовся в рові. Знову недалечко нова детонація і його авто спалахнуло.

Другого дня полева Служба Божа. Серед квітів на престолі пишається ікона Матері Божої. Знечевя знова гуркіт моторів, присутні з жаху падуть на землю. Страшний гук. Два метри від вівтаря паде бомба. Усі певні своєї загибелі. Ждуть експлозії. Та і цим разом нічого не сталося. Двісті бомб впали тоді на наш табір, а тільки та, що впала два метри від вівтаря не вибухла. Отець Фреан став, зворушене вказує на чудесне врятування і силу покрову Божої Матері, докінчує Службу Божу. По Службі Божій він просив своїх вояків, щоб помолилися і подякували Божій Матері. Були там вояки різних віроісповідань, і всі як один, впали навколошки до молитви перед Чудотворною Іконою Божої Матері Неустанної Помочі.

Отцеві Фреанові пощастило доплисти до острова Крети. Яка радість для того почитателя Матері Божої Неустанної Помочі. В старину цю Ікону привезли з Крети до Риму. В часі німецької парашутної інвазії весною 1940 року небезпека чигає звідусіль. Отець Фреан зміг втекти зо своєю іконою тільки останнім кораблем. Літаки слідкують за ними... Пополудні дали сигнал : „Увага, Увага, ворожі літаки у віддалі 10 миль...” Капелян цього корабля, один отець Августіянин, знайшов нашого о. Фреана, і разом впали на коліна перед іконою Божої Матері. Знову роздається радіокомунікат : „Літаки у віддалі 6 миль”. Обидва священики навколішках проказують молитву на вервиці. Багато вояків моляться і собі. Ще раз радіо повідомляє : „Ворожі літаки у віддалі трьох миль !” Вже видно їх. Та вид двох духовників навколішках перед іконою Матері Божої Неустаючої Помочі зворушив серце Небесної Цариці. І так як 600 років тому в подібних умовинах врятувала вона купця під час бурі, що молився перед правдивою Чудотворною Іконою, так і тепер врятувала перед ворожими літаками цей корабель, що на йому поставив о. Фреан копію цеї Чудотворної Ікони Матері Божої Неустанної Помочі. Через кілька хвилин нова радієва передача : „Ворожі літаки відлетіли в незнаному напрямку...” Всі бачили наглядно, що Божа Мати врятувала їх від загибелі. Це був одинокий корабель, що відплівши з Крети в останніх хвилях перед опануванням її через німецьких парашутистів, спасся від нищівного вогню німецького літунства.

КІЛЬКА ГАРНИХ ДУМОК

1) Якщо б ми щороку викорінили лише одну хибу, ми стали б скоро совершенними людьми. (Наслід. Ісуса Христа, XI. 5.).

2) Моїм наміром, моїм сталим бажанням, моїм глибоким змаганням було завжди йти вперед і помогати у цьому змагу всім тим, що на їх я мав вплив. (Кардинал Мерсіє).

3) Перша книга для християнина, це євангелія. (Лякордер).

4) Молитва на вервиці є непереможною зброєю, найкращим, найсильнішим оружжям земним. (П. Ізоляні).

5) У завданні, яке жінка — християнка має виконати, погідливість, лагідність і молитва — це всемогуча зброя. Вони ділають її чесноту милою і впливовою.

6) Наслідуймо вітця сім'ї, про якого говорить св. Іван у Євангелії. Він не лише сам навернувся, але потягнув рівнож цілу свою родину до віри в Христа, „І повірив сам і ввесь його дім”.

Борис Чорногор

ВИВІЗ НА СИБІР

Пов'язавши людей бідних,
На очах сусідів, рідних,
Вивели їх за поріг.
І зжахнувшись народ, заплакав
Та ніхто не забалакав,
Ніхто їм не допоміг...

Як їх вивели за браму,
Діти зойкнули : Ох мамо !
Нене рідна ! Тату наш !
Батеньку наш, Христе Боже !
Серце рветься, кануть сльози,
Уста шепчуть : „ Отче наш... ”

Прощавайте, рідні стіни,
До побачення сусіди, —
Людоњки, Бога моліть !
І Матір нашу Марію...
Їдьте з Богом, добродію !
Михайлє !... Здоровий ідь !

Обізвався кум Василій :
Хай Господь тобі дасть сили —
Повернутишь ще до нас !
Тут жінки всі заридали,
Мужчини заскрготали
Зубами нараз...

Діти в плач, мами в розпuku.
Чепілиха свою руку —
Простягнула до людей.
Сусідко !.. Кумо Мариню,
Вам лишаю, хату, скриню,
Образ лишаю святий...

Примістіть його у церкві.
Може прийдеться умерти
У снігах в чужім kraю...
Хай, хоч образ, цей — Ікона —
Буде наша оборона.
Пам'ятка про цю рідню...

Про цю рідню, що розбилась !
Коли ж кому й прогнівилась —
Вибачте !.. Простіть !..

Добрий Бог нехай прощає,
Ми жалю до вас немаєм,
Здорові ідіть !

Та щасливо повертайтесь !
Про нас теж не забувайте,
Відчуваємо ваш жаль...
Ми чуємо вашу муку,
Тяжке горе й розпуку...
Прощайте !... Прощай !...

Прошай рідна хатиночко !
Дочко ! Де ти — дитиночко ?
Васильку !... Вас-с-силь... !
Чи ти знаєш ? Чуєш сину ? !
Як твою любу родину
Ворог лютий злий —

Проганяє з тої хати,
Де родила тебе мати,
Де ти ріс і жив.
Прощавай моя хатино !
Оставай рідна дитино !
Сину — чорнобрив...

Прощавай, дочко Катрусю,
Внука : малого Петrusя
Рости, вирощай !
Земленьку свою любити,
Молитись навчай !

Тут Чепіль не втерпів муки.
В перше з роду із розпуки —
Гірко заридав :
Москалі ! Прошу вас ! Молю !
Стрільте мені в груди кулю,
Вбийте ! Щоб я знов...

Що зігнило в ріднім гробі
В своїй землі, що свої хроби —
Вип'ють мою кров...
До землі припав устами,
Як мале дитя до мами,
Міцно цілавав.

Свою землю, рідну милу,
 Яку стратить за хвилину
 На віки, на все.
 Земле моя ! Нене рідна !
 Коли будеш ти свободна ?
 Коли зацвіте —

Вільним життям твоє поле,
 Земле моя ! Доле, Доле !
 Яка ж ти гірка !
 Стріхо ! Приспо ! Керниченько !
 Кому даси водиченьку
 З глибокого дна...

І ти саде — винограде,
 Вишневий садочку...
 Прощавай ! Прощай на віки
 Сину мій, синочку !...

Васильку мій ! Орле сизий !
 Умреш, як почуєш,
 Що батьки твої старенькі
 На Сибір мандрують.

Страшний Сибір ! дуже страшний !
 Далека дорога ! Чи ж доїдем...
 Прощавайте ? Все ! Все в руках Бога.

Виняток з поеми : Вивіз на Сибір.
 Подія, що мала місце зімою 1941 року
 в одному зо сіл Перемишлянщини.

См. О.

„ВІРУЮ ГОСПОДИ”

Літаки кидали бомби „килимами”. Невеличка площа станції дрижала аж до земних глибин і здавалася дахом, по якому стугоніли важкі страхітливі металеві краплини. Метушливим кажаном літала навкруги смерть.

Він, старий безвірник, лежав просто на рівному місці, бо не встиг заховатись. Серце шалено калатало, а голову неначе стискали залізні обручі. — Кінець !

І мимоволі згадалося дитинство, щира молитва в світлосяйному храмі й образ Спасителя. — Господи, врятуй мене грішного.

Він бачив щілиною ока, як поруч летіло до гори каміння, земля сипалася на спину, на обличчя осідав їдкий порох.

— Боже, захисти мене!

І наче щось йому сказало: відійди вбік!

Він одповз кроків на десять і знову приник як настрашена комаха, а позаду, там, де він щойно був, уже здіймалася стовпом земля і каміння.

І раптом настала тиша.

Він устав неушкодженим серед руїн, він бачив десятки забитих і поранених круг себе, бачив на місці станційних будівель, вагонів, рейок лише жахливу купу каміння і дощок. Та ще лишились цілими ті три вагони, що в них він їхав разом із своїми земляками...

Тоді йому пригадалося: „Впаде одесну від тебе тисяча й тьма, до тебе не наблизиться”.

І вперше за багато років він перехрестився, і, піdnісши очі догори прошепотів: — „ВІРУЮ ГОСПОДИ...”

БАТЬКО Й ТРИ СИНИ

Багатий батько поділив майно між трьох синів. Для себе залишив тільки коштовного персня і сказав: — Цей перстень дам зпоміж вас тому хто прославиться найкращим і найбільш благородним ділом.

Сини відійшли. Вернулися аж по трьох місяцях.

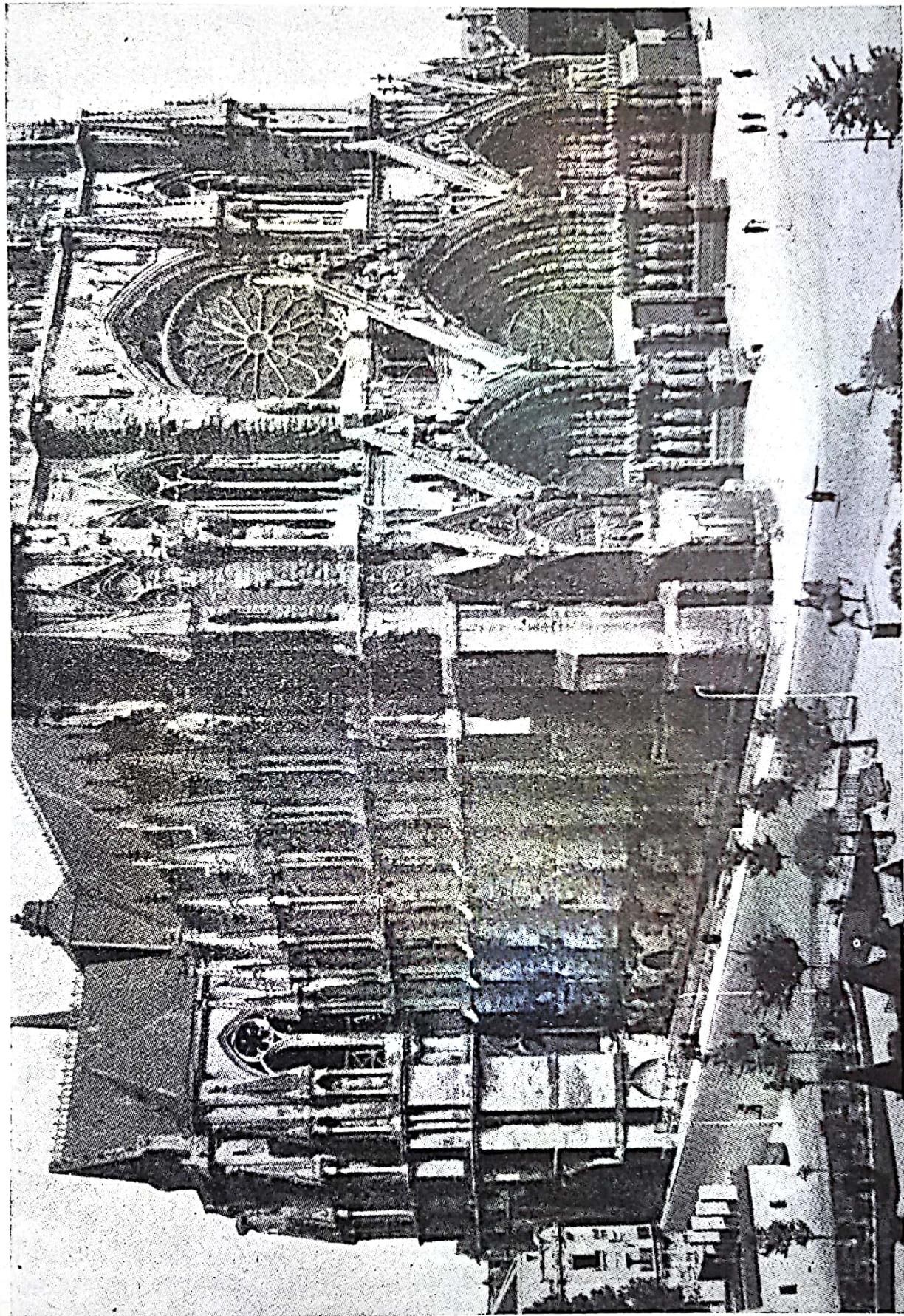
Перший сказав: — Незнайомий чоловік довірив мені гаманця повного золота та не взяв від мене ніякої запоруки. Я міг зовсім безпечно присвоїти собі його, але я звернув гаманця вірно при повороті незнайомого. — Батько відповів: — Ти добре зробив, та цим сповнив ти тільки свій обов'язок, коли б ти вкрав був гаманця, заслужив би собі тільки на імення злодія. Отже кожний обов'язаний повернати чужу власність.

Другий син сказав: — Якось проходив я повз саджавки; нагло побачив, що в воду впала дитина. Я прожогом кинувся й вирятував дитину цілою з води. Без моєї підмоги вона затонула б. І твоє діло гарне, — відповів батько, — але ти сповнив тільки свій обов'язок. Будьмо всі готові спомагати один-одного в небезпеці.

Тоді мовив і третій: — Якось зустрів я свого лютого ворога. Він заснув над самою безоднею. Тільки б повернувся він незначно, пропавши був без вісті. Я звільнив його з небезпеки.

Ах, синочку! — мовив батько й приголубив його ніжно, тобі належиться перстень.

Добром платити самим ворогам — о це найкраще й найшляхетніше.

Стародавня архікатедра в Реймсі
Ancienne Archicathédrale de Reims

Ж. де Гораль

**УКРАЇНЦІ В ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ Л. А. МАРМОТТЕНА,
АРХІЄПІСКОПА РЕЙМСУ**

Того тижня у Реймсі, столиці Шампана, вирувало, як звичайно кожного дня, провінціонально - міське життя. Готицькі вежі стародавньо - коронаційної архікатедри вихилялись з мандрюючих низьких листопадових хмар. Гудів дзвін. Виходили й входили туристи.

Атмосфера, при цьому, була якась надзвичайна, як перед великим святом. Так!.. Ціле місто, як і архідієцезія, приготовляли своєму любленому архіпастиреві Луї - Огустен Марматтенові несподіванку — 50-літній ювілей його священства.

**

Неділя. 18-та година, 30 хвилин. Потиху, відчиненими дверми архієпископського просторого салону прийнять, просувалась українська делегація.

Дві, засоромлені, у строях та з букетами живих квітів, як гуцульські писанки, дівчинки; козак у киреї - рясі гейби з києво - могилянських часів; окружний душпастир; два громадяни, як дубчаки, зо святковим виразом лиць, несли, в широких від праці долонях, дарунки.

З глибини салону радісно всміхається Ювілят, тішиться скромний, але вміло прибраний, салон.

„Воїсі лес кльошес де Роме” — починає Богданка Гаврилюк.

Боязливим, стривоженим голосом, з відповідними інтонаціями, виграють - дзвонять, співають дзвінки вічного міста в архіпастирській палаті.

Мілька Кость засилає невинно — щирі желання від усієї української дітвори.

Монсіньюор Марматтен, зворушений, не дає докінчити, бере квіти, цілує і благословить молоду українку.

„Ексцеленціє” — французькою мовою починає о. І. Гаврилюк, і фатаморганно зарисовується в його ідейних очах Юр, — Покійний український Мойсей.

— „Українська Католицька Місія у Франції, яка в своїй праці серед українського робітництва, тішиться підтримкою та опікою цілого французького Єпископату, безмежно радіє незабутнім днем Вашого 50-літнього ювілею священства.

Я є щасливий, як душпастир реймської округи, взяти теж скромну участь у цім великім для Католицької Франції святі. Сьогодні з моїми братами українцями, підношу очі

до неба й благаю Господа, щоб Вас наділив Своїми ласками, кріпким здоров'ям, передусім, щоб Ви могли ще довго продовжати тяжку, але плідну працю, на користь св. Церкви та Батьківщини.

Користаючи з цієї небуденної для мене оказії, я дозволю собі ще раз сердечно подякувати Вашій Ексцеленції за прихильне ставлення та поміч у моїй місійній праці, та ще раз попрохати в Ексцеленції апостольського благословення”.

Несміло, хиткими кроками, приступають делегати української колонії, тримаючи на мистецько - вишитій серветці імпозантний портрет Митрополита Андрія. Пан Тицман, голова окружної церковної ради, складає розважно та голосно, наче звуки тяжкого молота об ковадло, желання і разом із п. Я. Похурським передає Ексцеленції дарунок.

Заскочений несподіванками архіпастир зворушений до сліз. Але це тільки хвилинка. Розмовляє, розпитується, гуторить, як добрий батько з дітьми, про все :

— Як іде праця, які перешкоди ?

— Скільки є українців в Окрузі ? Про вістки з дому та Україну.

Накінець підписується до пропам'ятної книги, дає портрет, благословить делегацію та всіх українців.

**

Стукотіли неритмічно кроки одинокої чужинецької делегації по сковзьких тротуарах шампанської столиці.

Чорною плахтою окутала ніч архієпископську палату.

Дзвонили в місті. Шелестіли пергамінові листки української Євангелії, подарунку Анни Ярославни — французької королевої в коронаційній катедрі.

Замість Нотр-Дам, з пітьми наче родились візантійські контури Софії, ввижався український листопад, а дзвони чогось тужно, тужно грали...

Марн, Франція, 1948.

Всім тим відборцям в Бельгії, що залагають з передплатою, а свого заборговання не оправдали, ані безробіттям, ані убогістю, адміністрація „Голосу Христа Чоловіколюбця” є змушена посылати по відбір передплати поштового листоношу. Це получене з видатками.

Українці ! — Чи без такої принуки не можете обійтися ?

Павло Флягг

Як злий дух змушував Янга стати безбожником?

Подане про це оповідання знайшов я в місячнику „Мауко” за травень 1948 року. Всно є таке цікаве, що годі мені не переповісти його. Написав його Павло Флягг, сержант окупаційного табору в Кореї. Ось його слова:

Багато з читачів певно неповірять в правду цього оповідання, а інші будуть сумніватись. Багато африканських вояків, що знали Петра Янга, недовіряли. Та коли о. Венедикт, парох Кузану, оповів цю подію воякам 63-того регіmentу, всі вони оставпіли. Переповідання з уст до уст може спричинити деякі сумніви, тому то Отець Кляренс, наш військовий капелян, і я сам особисто удалися до Кузану, щоб розпитати Петра Янга проподробиці. Те, що довідалися, може й дивне, але ми знаходимся у поганськім краю. Ось воно це оповідання:

Петро Янг звався давніше Аенг хін Янг. Це середнього віку людина, має жінку і троє дітей та має посаду в однім магазині електричного приладдя в Хангун. Аж до місяця лютого його віра була — мішанина буддизму, конфуціянізму та почитання духів; віра, що її придержується більша часть корейців. Але 15 лютого сталося щось з Янгом. Він здав собі живо справу, що хтось у ньому є і до нього говорить. Він називав того „хтось” своїм „учителем”. Зате цей учитель звав себе самого Йо-У, що по нашему значить „Лис”. Корейський Йо-У приказав Янгові з усією сім'єю перебратись до російської зони. Там має Янг принести жертву „учителеві” у святині, котру Йо-У покаже. В нагороду за це Янг дістане силу робити все, що лиш захоче. Янг злякався духа, але лячно йому було теж іти до російської зони, тому й не спішився виконати приказ.

Йо-У став лютим і загрозив: „якщо ти не зробиш того, чого я жадаю від тебе, уб'ю тебе 25 лютого о півночі, тебе й твою сім'ю.

Під такою загрозою Янгові ще лячніше стало. Він пробував на собі всіх старадавніх корейських способів, щоб звільнитись від злого духа. Голкою колов себе наскрізь на багатьох місцях тіла, щоб сатана міг висковзнути з випливачою кров'ю. Але це ще не помагало. Вкінці послухав він ради свого племінника католика й удався до католицької місії, щоб розмовитися з Отцем парохом. Отця не було вдома, але Варвара Паїк учителька релігії, котра й сама була опанована дияволом впродовж п'яти літ, поговорила з Янгом. Вона сказала, що він під владою злого духа. Дала йому хрещик і пляшку свяченоНої води, та радила йому молитись й часто прооказувати імена Ісуса й Марії.

Яо-У забороняв Янгові йти до церкви й вимовляти святі імена. За кожним разом, як лише Янг пробував сказати святе ім'я, або як племінник кропив його свяченою водою, зачинало його страшенно корчити.

Вкінці повернувся Отець Венедикт Пак, корейський священик. Він вислухав ціле це оповідання і просив покликати Янга. Дух намагався здергати Янга, не пустити на приходство, але його рідня занесла його. Отець Венедикт випитуєав Янга довший час і при різних нагодах. Свій осуд опирав він на nauці святої теології — на богословію. Він ставив запитання Янгові в справі святої католицької віри французькою, латинською і англійською мовами. На кожне питання відповідь була точна, хоч Янг ніодної з цих мов не знав. Відтак просив його Отець Венедикт розповісти йому про страшний суд, про що Янг ніколи нечував. І Янг оповів усе докладно. Вкінці пробував священик як повідитиметься Янг, дотикаючи святих речей. Це вже спричиняло знову сильні корчення.

Отець Венедикт порішив перевести наступного дня екзорцизм, значить: вигнати злого духа з тіла. По святій Службі Божій постив отець Венедикт з двадцяти парохіянами й впродовж п'яти годин всі молилися. О третій годині пополудні відбули хресну дорогу й тоді зачали чин виганяння біса. Проказали особливу молитву до святих 79 корейських мучеників. Янг зачав під час того сильно труситися на всюому тілі, помахував руками і кричав з усіх сил: „Іду, тепер іду, іду собі!“ Коли впосліднє священик перехрестив його, Янг вистогнав: „Ах, досить того, іду“. Перестав дрижати й зовсім успокоївся.

Янг прийшов до себе по цих страшних переживаннях.

Він і вся рідня стали християнами, а при святім Хрещенню Янг дістав нове ім'я — Петро.

Р.О.М. Гонконг, 12. вересня 1948.

Виїзжаючи за море не зривайте зв'язку з „Голосом Христа Чоловіколюбця“. Подавайте своєчасно свої нові адреси й з нових місць поселення присилайте передплату, з'єднуйте нам нових передплатників.

Перегляньте докладно каталог добрих книжок, надрукований в кожному числі „Голосу Христа Чоловіколюбця“, а переконаєтесь, що не великим коштом можете мати в себе під рукою цілу малу бібліотеку. Хто замовляє більшу кількість книжок, дістає ще відповідний рабат.

Спішіться замовити ті книжки, що їх ще не маєте.

ВІРА Й НАУКА

(Коперник — Кеплєр — Ньютон)

Коперник — був найбільшим астрономом світу й винахідником названої його іменням „коперниківської системи світу”. Коли його учні в часі викладів його за неї хвалили, покірно відпрошувався від тих похвал, а показуючи своїм пальцем на небо скромно говорив: „Не мою систему, а лише Божий порядок славіть!“ Перед своєю смертю просив примістити на його гробі такий напис: „Не жажду ласки, що дісталась св. Павлові. Ні ласки, що нею дано прошення св. Петрові, але прошу лиш тієї благодаті, що дісталась розбійникові на хресті“.

●

Кеплер — рівною один із найбільших астрономів, коли відкрив свій третій закон про рух сонця й зір, написав наступні слова:

„Великий Бог, велика Його сила, безконечна Його мудрість. Хваліте Його небеса, славіте Його сонце, місяць й планети, славіте Його своїм способом, на своїй мові так, як це робите. Славіть Його ви, небесні гармонії, славіть Його ви об'явителі тих гармоній. А ѿти душа моя, слави своєго Господа й Спасителя, поки живеш“.

На іншому місці написав таке:

„Раніш чим опущу свій стіл, при котрім веду своїй обсервації, не залишається мені нічого іншого, як лише підняти свої руки й очі до неба й шептати побожну, покірну молитву до Створителя всього світу...“

Помер 15 листопада 1630 з тими словами на устах:

„Господи й Створителю, благодарю Тебе, що Ти мене розвеселив своїми творами. Я був захоплений ділами Твоїх рук. Голосив я людям славу Твоєї всемогучості так, як мій обмежений дух лише міг поняти Твою безконечність“.

●

Ньютон — найславніший англійський астроном, винахідник закону ґравітації, пише в своєму творі „Математичні принципи в філософії природи“ (1686) таке:

„Чудесне устроєння сонця і комет могло доконатись лише по плану всезнаючого й всемогучого Буття й лише Його управою...“

„З того слідує, що Бог дійсно живий, всезнаючий і всемогучий, є безконечно совершенне Буття, котре стоїть високо над всесвітом...“

„Те, що знаємо — це є лише крапля, а чого не знаємо — цілий океан...“

„Ta чудова зв'язь, що зв'язує сонце, планети й комети, могла виникнути лише із мудrosti й волі всевидючого й всемогучого Бога“.

Голос малого Ісуса

Сторінка для Дітей

Великдень Ромчика

— Мамо, чого плачеш? Так гарно на дворі ѹ сонічко світить. Дивися, вже лози зацвіли над річкою, а ти плачеш? Ну, вже не плач, я хочу, щоби ти не плакала, — щебетав шестилітній Ромчик і заглядав в мамині заплакані очі.

— Тоді, Ромчику, також лози цвіли ѹ сонічко гріло, сказала мама ѹ ще рясніші слізки покотилися з її очей.

— Коли тоді? — запитав Ромчик.

— Тоді, як від тата вернувся наш лист, а на ньому була дописка: „пропав без вісті”.

— Чому пропав без вісті?

— Не знаю, дитинко. Не знаю, не питайся. Молися. Сьогодні Велика П'ятниця. Стань ось тут зо мною перед іконою Розп'ятого Христа и молися.

— Добре мамо, але не плач вже, бо я не можу молитися, як ти плачеш.

Ромчик зложив руки до молитви, вп'ялив оченята в хрест на стіні ѹ молився:

— Богородице Діво радуйся... але верни мені тата. Богородице Діво ѹ Отче наш.

— Мамо, мені мішаються Богородице Діво ѹ Отче наш.

— Бо ти не думаєш про Бозю.

— Я думаю про тата, чому пропав без вісті? — Мамо, а коли Великдень?

— В неділю.

— А нашо Великдень, мамо?

— Бо Христос воскрес. Христос помер, був уже в гробі ѹ встав живий. Воскрес.

— То не помер, бо став.

— Його замучили, Він помер і воскрес.

— А нашо воскрес ?

— Щоб показати людям, що він Бог. Не муч мене Ромчику.

Ромчик замовк, а по хвилі запитав :

— Мамо, а де тато пропав без вісті ?

— На війні. Ще в нашому краю під Бродами.

— А давно ?

— Уже п'ять років, дитинко.

— А Христос довго був в гробі ?

— Три дні.

Ромчик задумався.

Мамо, тато воскресне. Бог помер і вже воскрес, бо він Бог. Тато не помер, тато пропав, то може вернутися до нас, ні ? Тоді у нас буде Великдень.

*
**

В неділю одягнула мама Ромчика в новенький одяг і повела Ромчика до церкви. З церкви вийшли люди, процесією і з пан - отцем тричі окружили церкву. Пан - отець благословив хрестом закриті церковні двері, задзвонили дзвони, а люди повними грудьми заспівали : Христос воскресе із мертвих.

— Мамо, в Україні теж тепер дзвони дзвоняте ? Мамо, треба ждати, щоб поїхати до дідуся ?

— Не знаю, молися дитинко.

— Мамо, чому ти нічого не знаєш ?

— Не знаю, дитинко, молися.

— А як молитися, мамо ?

— Молися так : Ісусе, верни мені татуся, дай нам Україну.

— Я щодня так молюся, а чому Ісус мене не слухає і не дає мені ані татуся, ані України ?

— Ромчику, сьогодні Христос воскрес. Молімся гаряче, цілим серцем. Підемо разом до св. Причастя. Не говори в церкві, будь поважний.

— Мамо, але ти вже не плач, я буду молитися за татуся. Мій татусо також Роман називається ?

— Так, Ромчику.

— Як я виросту й піду на війну, я не дам себе пропасти без вісті. Я їм втікну й вернуся до Тебе. Не плач.

Мама всміхнулася крізь сльози. Сонце вийшло з рожевого світанку на божий день. В убогій скітальській церковці зачинається Богослужба. Мама з Ромчиком увійшла до церкви. Ромчик сів на кріслі побіч мами, зложив рученята до молитви й синіми великими очима вдивився в ікону Божої Матері.

— Мамо, а Божа Мати померла ? — запитав тихенько.

— Бог взяв її до неба.

— Може й татуся Бог взяв до неба, то чому плачеш ?

Мати мовчала. Пан - отець співав рівним спокійним голосом і нові надії вступали в серця людей. Ромчикова мама помолилася, але за кожним „Христос воскрес” нові слози нависали на її очах.

Люди приступали до св. Причастя. Ромчик вхопив маму сильно за руку й з дитячим страхом приступив до ступнів престола. Серденько тъохкало в його груденятах, а він молився : „Боже, верни мені тата, верни тата... тата... дай Україну... тата... Україну”.

Ромчикові здавалося, що Ісус говорив до нього : Будь спокійний, молися !

Мама вже не плакала. Люди виходили з церкви. Перед церквою віталися з празником Воскресіння, ставали гуртками, розмовляли.

Вийшов і пан - отець, привітався з Ромчиковою мамою.

— Чи ви читали новий наш журнал ? Там вас розшукують, — сказав Пан - отець.

— Хто ? — Маєте може журнал з собою ? — запиталася мати.

— Прошу читайте.

Мати читала. Хтось хоче з нею особисто бачитися в дуже важній справі. Хто такий ? Адреса : ..., Брюссель... Треба 70 франків на дорогу, а де їх взяти ? — З ким залишити Ромчика ? Що це такого важного ?

— Ідьте, — радив пан-отець. Їдьте зараз завтра. Ромчика возьму до себе. Є у вас гроші ?...

Скітальці живуть як одна родина. Гроші в гурті знайшлися й пані Олена їде завтра до Брюсселі.

**

Пані Олена віднайшла за адресою помешкання п. Н. Перед кількома тижнями він перейшов кордони з рідного краю, через Німеччину забрив аж сюди. Він передав п. Олені зімнятий, брудний листок. Пані Олена розгорнула. То блідла, то червоніла. Пізнала письмо свого мужа. Він пише : „Найдорожча Галю ! Будь спокійна, ховай сина, молися і жди ! Твій на завжди Роман.”

Пані Олена тричі читала листок і не вірила своїм очам. Невже ж Ромчикова молитва... ?

Пан Н. розказав пані Олені багато - багато про пана Романа й про других, що в лісах Батьківщини з крісами стоять.

**

Ромчик натерпеливо ждав повороту мами. Перед вечером мама вернулася й ще від порога крикнула радісно :

— Ромчику, тато воскрес !

— А я не казав ? — Тепер у нас Великдень, правда мамо ?

Тітка Іванка.

З ЦЕРКВИ Й ЗО СВІТУ.

Дикуни...

Одного місіонера запрошено до багатого дому на обід. Дочка пана дому з'явилася на обід в дуже короткій та видекольтованій сукенці. Батько звернувся до місіонера та почав його з цього приводу пепропрошувати.

„Це мене зовсім не бентежить” — відповів місіонер. „Я був продовж десяти літ на місіях серед примітивних диунів, так я до такого одягу звик”...

Добре відповів.

В одній „нео-демократичній” державі відбувався мітінг, на якому агітатор мав доповідь про боротьбу з Церквою. „Тоді допіру буде на світі добре, говорив він, якщо на тих місцях, де сьогодні стоять церкви, ростиме трава”...

„А такі осли, як ви, будуть там пастися” — докінчив один дотепний слухач...

Агітатор замовк, бо всі приявні розсміялися.

На забаві...

На забаву з танками прийшла дієчина в дуже видекольтованій сукенці. Один з її знайомих спитав її, звідки вона цю сукенку має. „Знаєте, я знайшла кравчиню, що робить чудоєї сукенки на рати” — відповіла запитана. Я собі так і подумав, що ви маєте на собі певно лише першу рату сукенки”, — відповів знайомий.

Служба Божа на висоті 4.000 метрів.

З Нью-Йорку летіло літаком на прощу до Фатіми в Португалії паломництво зложене із 25 американських католиків. Між ними був теж священик, що відправив у літаку Службу Божу. Приявні вислухали Служби Божої та приступили до св. Причастя в часі лету літака на висоті 4.000 метрів.

122 вагони „папських дарів”.

Як подало Ватиканське радіо, продоєж минулого року вислано до Австрії та Німеччини 122 вагони з різними дарами для Австрії та Німеччини. Загальна Вага висланих дарів була 637.953 кг.

50 мільйонів лір на поміч безпритульних.

Папа жертвував 50 мільйонів лір на будову приміщень для безпритульних мешканців Риму.

Місіонері піклуються прокаженими.

В місті Агмебада в Індії відкрито нову лічницю для прокажених, яку повіreno католицьким місіонерам. Як відомо, проказа — це страшна хвороба, наслідком якої тіло хворого розкладається та гніє за життя. Тому, що ця хвороба є заразлива і згічайно всі доглядачі самі хворіють нею, ніхто не хоче навіть за великі гроші піклуватися прокаженими. На місійних теренах різних країн, де панує проказа, вдержують місіонері 221 лічниць, в яких перебуває 17.671 прокажених.

10 мільйонів свіжих навернень.

Продов останніх 15 літ навернулось на католицьку віру 10 мільйонів людей в Африці, Америці, Азії та Австралії.

Вчений вступив до монастиря.

Славний американський лікар - психіятер Тома Мооре, доктор філософії та медицини вступив до монастиря чину Картузів в Єспанії.

„Добродійна” діяльністьsovітського Червоного Хреста.

Вся кореспонденція німецьких полонених у СССР йде через со-вітський „Черговий Хрест” в Москві, що навіть має свій окремий поштовий уряд. Коли ми однаже привикли бачити в Червоному Хресті допомогову організацію, що незалежно від уряду та поліції помагає полоненим, раненим ітд. в часі війни, то в СССР й Червоний Хрест не є нічим іншим як одним з відділів всевладного НКВД, чи пак МВД. Вся переписка полонених, що йде через московський Червоний Хрест, підлягає в Червоному Хресті строгій цензурі і неодин полонений що важився написати неоглядне слово правди про жахливе життя полонених в СССР, попав опісля за це до карного табору праці. При цьому задержуються дуже часто картки від рідні за якуні будь провину полоненого місяцями або й зовсім їх не доручують, боsovітський Червоний Хрест є тільки одним із відділів опричників з НКВД.

Архієпископ Степінач в обороні спів'язнів.

Англійський часопис „Стандард” подає за оповіданням одного втікача з тюрми, в якій перебуває Хорватський Архієпископ Степінач таку вістку : В тюрмі в Лепоглава, де відбуває свою тюремну кару Архієпископ, гибух бунт в'язнів, після придушення якого тюремна управа хотіла розстріляти 20 в'язнів, провідників бунту. Довідався про це Архієпископ і так енергійно запротестував перед тюремною управою, що ця відступила від своєго первісного заміру і замінила предбачену кару смерти на інші кари. Цей факт, що пронього довідалося хорватське населення, скріпив ще пошану та подив до Архієпископа не лише серед його прихильників, але й ворогів. Протягом Архієпископа оповідає втікач - в'язень, що він фізично підубав, але його психічна постава добра і він дальнє поводиться сміло, як і до арештування та на самому процесі.

В тіні „червоного бога”...

Угорський комуністичний часопис „Непшава” помістив вірш якогось комуністичного писаки, що відзеркалює світогляд комуністів. Там говориться м. ін. „Новий бог зійшов до Вас. Його очі не блислять крізь хмари кадила чи престольні свічки. Ані не видно їх в золочених рамках образів святих. Не вродився єїн і в небі. Він недалеко від нас, ні скривається перед нами. Він є з м'яса і крові... Він мандрує в будучність і під громом його кроків дріжить земна куля на Сході й Заході. Це червоний бог . Секвана жахається його і хоче виступити з берегів, а міста здрігаються перед ним, як колись мури Еріхону. Через зелений океан паде його червона тінь на мури Вашингтонського Білого Дому. Осанна новому богові ! ” — Один віденський часопис завважує зовсім правильно до цього богохульства таке : „Новий бог ? Ні ! Ми знаємо його ! Це ніхто інший, як Баал, що йому колись погані жертвували своїх дітей, які спалювалися в його нутрі. Це ніхто інший, як упавший Люципер, що в його руках світло сталося смолоскипом знищення ”... Дійсно інакше не можна назвати цього „нового бога”, що в морі крові мандрує сьогодні по світі...

Під Лелійним Прaporом

(Сторінка Братств Божої Матері Неуст. Помочі)

ПРО РОЗДУМУВАННЯ НАД ВІЧНИМИ ПРАВДАМИ

Може, неодному з Вас, Дорогі Читачі, і „страшно” стане, коли прочитає такий наголовок. „Лиш про вічне, про все строгое і т. п.” Ні. Цим разом ці рядки хочуть Тебе навчити чогось дуже доброго й корисного для Твоєї душі. Скажу Тобі лише одне: що усе, що Ти тут прочитав, не вистачить ще до того, щоб жити по Божому. Раз в рік висповідatisя, це ще не всі християнські обов'язки. Є і другі, над якими треба час до часу застановитися. Але тут я хочу Тобі вказати на користь з частішої такої побожної застанови. Хочу сказати Тобі кілька слів про так зване „розважання”. Неодин подумає собі: „О, це вже монастирем тут пахне, це не для мене”. О, ні. Таку штуку Ти „втнеш” і при своїх щоденних заняттях. Насамперед, про розважання. Розважання, або призадуму, Ти її дуже часто робиш в житті. Коли Ти маєш зробити щось важного, щось купити, десь поїхати, то Ти вже заздалегідь над цим всім думаєш, продумуєш всі подробиці. Таке саме є при цім побожнім розважанні. Ми роздумуємо про якусь правду віри, приміром — про небо, думаємо про все, що зв'язане з цим, а потім витягаємо відповідні висновки і заключення на наше щоденне життя. Так роблять люди на так званих реколекціях, або духовних вправах, по монастирях, а й багато світських людей це також роблять при своїх щоденних роботах. Однаке, це зв'язане з різними труднощами, і не всім доступне. Тому подам Тобі тут легкий і вигідний спосіб так, що Ти кожного дня таку призадуму зможеш відбути.

Ось, послухай, Дорогий Читачу! Ти, певно, знаєш ці найважніші молитви: „Отче наш”, „Богородице Діво”, а, певно, що також і „Вірую”. А тепер я Тобі пораджу: купи собі вервицю, або, як декуди кажуть, „чотки” (по-французьки: „шапеле”). Не лякайся, що це може лиш для жінок, або для дітей. Це для всіх доступне. Не тривожся, що вона може є проти нашого обряду. Саме навпаки, бо вервиця бере свої початки на Сході, ще з перших століть християнства, коли монахи в'язали вузлики („верв”) на шнурку, щоб відмовити назначену собі скількість молитов. Тому не пожалуй цих кілька франків і купи собі.

А тепер добре уважай: молитва на вервиці полягає не лиш на тому, як дехто думає, щоб проказувати саму молитву. Ця молитва має бути злучена з розважанням про найважніші події з життя Ісуса Христа і Божої Матері. На кожний день є визначені відповідні події, які ми розважаємо тоді, коли наші уста шепчути молитву до Божої Матері. При кожній десятці „Богородице Діво” (а є їх таких 5 десятків, що відділені поєдинчим зернятком), роздумуємо про іншу подію. Про ці

події, я напишу Тобі тут низче, а тепер ще мушу пояснити, як єзагалі молитися на вервиці. Бо, певно, ще багато з Вас не знають цього, або не знають точно.

Тому візьми в руки вервицю, а я Тобі поясню все по порядку : Візьми в руки хрестик, на ньому є Розп'яття. Поцілуй Його набожно, бо він зображує нашого Спасителя, який за нас дався розп'яти на хресті. А тепер зроби набожно знак святого Хреста. Але не роби його так, як це дехто чинить, мов би мухи відгоняв. Старанно, з увагою, бо це наш спільній знак всіх християн. На першому зерняткові, що йде по хрещикові, говори : „ Слава Тобі Боже наш, слава Тобі ”, „ Царю небесний ” і „ Вірую ”. Бачиш, якими гарними молитвами зачинається молитва на вервиці ! А тепер йдуть три зернятка, одне біля другого. На першому з них молися так : „ Слава Отцю, що нас створив, і нині, і присно, і во віки віків, амінь ”. І додай „ Богородице Діво ”.

На другому з цих трьох зерняток говори : „ Слава Синові, що нас відкупив, і нині, і присно, і во віки віків, амінь ”. Додай „ Богородице ”...

На третьому з них кажи : „ Слава Святому Духові, що нас просвітив і в святій католицькій вірі утвердив, і нині, і присно, і во віки віків, амінь ”. І знов додай „ Богородице Діво ”.

Тепер уважно приглянься : слідує ще одно зернятко, а за ним, то вже йде аж десять, і то всі разом. Запам'ятай собі : на тому одному і на тих других (їх є ще 4), що відділяють десятки зерняток, на них Ти все говори : „ Слава Отцу, і Сину, і Святому Духу, і нині, і присно, і во віки віків, амінь ”, і додай „ Отче наш ”. Не забудь !

А на тих десятюх, то Ти на кожному з них говори набожно, з увагою, „ Богородице Діво, радуйся ”... Може, дивно буде Тобі, чому аж десять разів, а потім знову десять і т. д., чому десять разів, так багато повторювати одну і ту саму молитву. Тут і тайна цілої молитви : Коли Твої уста будуть відмовляти „ Богородице Діво ”, ти в думці представляєш собі прм. цю милу подію, як Архангел Гавриїл зійшов з неба до Назарету, де застав Пречисту Діву ізвістив їй велику радість, що Вона породить Божого Сина. Ти приглядатимешся в думці одній і другій особі, пригадаєш собі слова, що їх Ангел говорив тоді, згадаєш і на слова Пречистої Діви, якими Вона погодилася на Божу волю, і сам постановиш собі завжди Божу волю виповняти у своєму житті. А там Ти і не спостережешся, що Ти вже маєш десятку „ Богородице Діво ”.

Тепер приходить друга подія, яку можеш розважати, коли маєш час, або можеш вдоволитися і одною, бо це вповні вистачає і нема обов'язку молитись цілу вервицю. Коли нераз Тобі тяжко думати, бо Ти умучений, або розсіяний, то не журися, лиш проказуй молитву, а Божа Мати буде з цього вдоволена. Це все займе Тобі найбільше яких п'ять хвилин

часу, а я певний, що таких п'ять хвилин Ти напевно знайдеш, і то кожного дня. Твої пальці пересуватимуть зернятка вервиці за кожним „Богородице Діво”, Твої уста шептатимуть цю чудову молитву до Небесної Матінки, Твої очі глядітимуть на цей маленький хрестик - Розп'яття, Твої вуха слухатимуть цих миліх слів „Богородице”... , а Твоя душа буде роздумувати великі події з життя Ісуса Христа. О, яке це міле, яке гарне, а яке пожиточне, бо виєднue нам стільки ласк у Божої Матері ! Ти тепер певно зрозумієш, чому на молитву для нашої дітвори за Україну ми вибрали молитву вервиці, і то щоденно одну десятку. Бо це чудова молитва, молитва, злучена з розважанням, про яке я Тобі в горі говорив.

Тому лише одну пораду я хотів би Тобі тут дати, Дорогий Брате, Сестро : не опустити ні одніє днини в житті без вервиці. Знайти кожного дня п'ять хвилин для Божої Матері і проказати одну десятку на вервиці, злучену з побожним розважанням. А будь певний, що і Божа Мати Своїми ласками щедро заплатить Тобі Твою ревність для Неї. Коли Ти живеш в Родині, то подбай, щоб Твоя Родина спільно у вечір мовила одну десятку вервиці. Це з'єднає Твоїй Родині рясне Боже благословіння. А коли Боже благословіння буде на поодиноких Родинах, то воно спічне і на усьому нашему Народові.

А тепер подаю Тобі ці всі події, що їх роздумуємо на вервиці :

I. Радісні таїнства, або події з життя Ісуса Христа і Божої Матері, які розважаємо в понеділок, вівторок і четвер :

1) Розважуймо, як Пречиста Діва Марія Господа Нашого Ісуса Христа непорочно зачала ;

2) Розважуймо, як Пречиста Діва Марія св. Єлизавету відвідала ;

3) Розважуймо, як Пречиста Діва Марія Господа Нашого Ісуса Христа у вертепі породила ;

4) Розважуймо, як Пречиста Діва Марія Г. Н. І. Х. до храму принесла ;

5) Розважуймо, як Пречиста Діва Марія Г. Н. І. Х. у храмі віднайшла.

II. Страстні події, які розважаємо в середу і п'ятницю :

1) Розважуймо, як Господь наш Ісус Христос кривавий піт проливав ;

2) Розважуймо, як Господа Нашого Ісуса Христа бичували;

3) Розважуймо, як Господа Нашого Ісуса Христа терням вінчали ;

4) Розважуймо, як Господь наш Ісус Христос тяжкий хрест двигав ;

5) Розважуймо, як Господа Нашого Ісуса Христа розп'яли.

III. Славні таїнства, які розважаємо в суботу і неділю :

- 1) Розважуймо, як Господь Наш Ісус Христос воскрес із мертвих ;
- 2) Розважуймо, як Г. Н. І. Х. вознісся на небо ;
- 3) Розважуймо, як Г. Н. І. Х. післав нам св. Духа ;
- 4) Розважуймо, як Г. Н. І. Х. Пречисту Діву до неба взяв ;
- 5) Розважуймо, як Г. Н. І. Х. Пречисту Діву Марію в небі як Царицю увінчав..

Ось Тобі і ці події з життя Нашого Спасителя і Нашої Небесної Неньки. Роздумуй над ними, молитвою на вервиці, а певно, що колись діждешся ласки на віки оглядати в небі Ісуса й Марію. Вони Тобі до цього допоможуть !

Почитатель Марії.

„АПОСТОЛЬСТВО МОЛИТВИ” ТА ЙОГО НАМІРЕННЯ

Багато з наших Читачів, певно, чули про це побожне стояння „Апостольства молитви”, а певно, що багато були його членами ще у Краю. Як сама його назва вказує, то його ціллю є молитва Члени стають апостолами, цебто помічниками самого Христа у Його старанні про людський рід, але за поміччу молитви. А тому, що джерелом всіх ласк є Христове Серце, то члени стараються гарячіше почитати Його і всі молитви заносять через Нього. Для тих, що бажають поцікавитися, подаємо тут місячні намірення на перше півріччя 1949 року. При кожному місячному наміренні є ще і, так зване „місійне намірення”, що подає нам важні справи з місійних теренів і просить у молитві за них пам'ятати.

Січень : Молімся за витривалість у вірі для переслідуваних католиків ; місійне : за католицькі школи в Китаю.

Лютий : Боротьба проти новітнього безбожництва ; місійне : за Церкву у Бельгійському Конго.

Березень : За Папу; місійне : за Корею. Про силу молитви кожний з нас у свому житті мусів переконатися. Бували хвилини, що одна лиш молитва нас вирятовувала з певної смерти. „Апостольство молитви” гуртує вірних християн, що моляться кожного місяця за точно подані великі справи Церкви, або, так звані, „намірення”.

Квітень : Щоб було багато священичих та монаших покликань; місійне : за місії в Бірмі та Цейлоні.

Травень : За нашу католицьку молодь; місійне : за жіночі покликання для місій.

Червень : 50-ліття посвяти людського роду в покров Христовому Серцю; місійне : за новоохрещених християн в Японії.

Коли нераз сірі будні внесуть зневіру в наше серце та збайдужіння до християнського життя, то гляньмо на ці великі справи, що їх Церква ставить нам перед очі і просить наших молитов, а певно, що наше серце знова стане бадьоре та готове до змагу...

С. М. С.

ВИДАВНИЦТВО О.О. РЕДМПТОРИСТІВ В ЛЮВЕНІ
BIBLIOTHECA ALFONSIANA

має на складі й до продажу свої власні й чужого видання
добрі та дешеві українські книжки.

Подаємо найновіші видання:

- 1.) **СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ Господа Нашого ІСУСА ХРИСТА**
сторін ХХIV + 509 20 фр.
- 2.) **ЯК ГОДИТИСЯ З БОЖОЮ ВОЛЕЮ ?**
сторін 60 10 фр.
Є це прекрасна й глибока наука Святого Альфонса де Лігорі про християнське зрозуміння життя.
- 3.) **НАША ЖЕРТВА — МОЛИТВЕННИК**
сторін 175, в тривалій оправі 50 фр.
Уложив цей молитвенник недавно померлий, широко відомий, один з найкращих синів Української Католицької Церкви, один з найліпших приятелів і оборонців українського народу о. Карло Більке, Ч.Н.І.
- 4.) **„НІЧ У КВІТКАХ” — п’єса на 1 дію у 9 сценах.**
сторін 56 25 фр.
П’єса та пера о. Йосипа Боона Ч.Н.І. з'явилася вперше в перекладі на українську мову в 1939 року. По вичерпанні першого накладу маємо її в другім, поновно перегляненім, гарно оформленім виданні.
- 5.) **„МОЯ НЕБЕСНА НЕНЬКА”**
сторін 216 25 фр.
Книжка ця — це вислів ніжної набожності до Пречистої Діви Марії, нашої Цариці й нашої Матері. Написав її Пок. о. Йосип Схрейверс, Ч.Н.І. котрий працював для укр. народу в Галичині, виховував з посеред нього українців — редемптористів, а за цим своєю місійною, і письменницькою діяльністю положив великі заслуги для Української Католицької Церкви й нашого народу.
- 6.) **МАЛИЙ КАТЕХИЗМ Християнсько - Католицької релігії**
сторін 58 15 фр.
Це неначе коротка, ясна й для всіх приступна енциклопедія нашої віри та пояснення її духовних практик. Уложив її о. Ю. Гірняк.
- 7.) **ПОЩО СПОВІДАТИСЯ ? — 2-е видання**
сторін 30 10 фр.
В цій книжечці знайде читач відповідь на це питання та поучення, як сіdbuvati святу сповідь.
- 8.) **Малий Підручник для вжитку провідників і членів**
Архібратства Божої Матері Неустанної Помочі
основаного ОО. Редемптористами. — Сторін 96 10 фр.
На зміст цеї книжечки складається: історія Братства, статути й пояснення до статутів Братства, та найкращі молитви члена Братства Б.М.Н.П.

- 9.) „**ВІРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ**” — Пам'ятка ювілею Берестейської Унії. — 64 сторінки 10 фр.
- 10.) „**ХРЕСНА ДОРОГА**” — В тексті св. образки XIV стацій 3-те видання, сторін 35 10 фр.
Книжечка ця є немов доповненням кожного молитвенника. Набожність „Хресної Дороги” є нам дуже помічна. За кожноразове відправлювання її доступаємо повного відпусту.
- 11.) **ФАТІМА** (Появи Пр. Діви) сторін 48 10 фр.
- 12.) **ВЕЛИКЕ ЧУДО ФАТІМИ** з ілюстраціями і мапкою Португалії, сторін 52 . 15 фр.
Надія світа є Фатіма, де Божа Мати подала ліки для загоєння світових ран, що спричиняють так багато нещаств. Обі книжечки розказують про появи Божої Матері в Фатімі.
- 13.) **П. Вінанді — „ПОЯВИ ДІВИ УБОГИХ в Бане”** сторін 48 + 8 ілюстрацій вичерпане
- 14.) **БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ НОВОГО ЗАВІТУ**
На підставі чотирьох Євангелій і Апостольських Діяній. Уложив о. Антін Ліуговий.
В тексті багато ілюстрацій, сторін 156 25 фр.
Автор подає історію Нового Завіту рівночасно в двох побіч себе уложеніх текстах: українською й англійською мовами так, що дає можність пізнати історію Нового Завіту, а з другої сторони навчитися англійської мови.
- 15.) **Католицьке життя**
В полотняній оправі, сторін 200 75 фр.
На книжку зложилося 30 духовних наук про католицьке життя в парохії. Написав її о. Е. Теодорович, ЧСВВ.
- 16.) **КАТОЛІЦЬКА ЦЕРКВА В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ**
Сторін 58 20 фр.
Одною з річей, що їх повинен знати кожний українець, — це — історія Церкви на українській землі. Під повищим заголовком знайде читач вартісний і гарно опрацьований конспект цієї історії.
- 17.) **Маркіян Шашкевич — на тлі відродження Галицької України (з ілюстраціями в тексті)**
написав о. Д. Попович, ЧСВВ. — Сторін 104 25 фр.
Книжка являється не лише обширою біографією Пробудителя Галицької України, але популярною історією її національного відродження, а й доповненням історії Церкви на Західній Україні.
- 18.) **В 300-ліття смерти Йосипа Велямина Рутського ЧСВВ Київо - Галицького Митрополита (1637-1937)**
з ілюстраціями, сторін 72 15 фр.
З книжечки довідуємося про діяльність і заслуги того великого нашого церковного діяча. Історики нашої Церкви признають його гідним канонізації.

- 19.) ДУШЕХВАТ, картини з життя св. Йосафата
Драма в 4 діях. Сторін 47 20 фр.
- 20.) КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ „ГОЛОСУ ХРИСТА ЧОЛОВІ-КОЛЮБЦЯ” на 1949 Б. Р. з многочисленними ілюстраціями з церковного й народного життя українців на скитальнині.
Ціна одного календара 20 фр. Хто замовить десять календарів дістане один даром.

ВНЕДОВЗІ ПОЯВЛЯТЬСЯ ЩЕ ОЦІ КНИЖКИ :

- 1.) о. Йосиф Схрейверс Ч.Н.І. — „Ісусе Люблю Тебе” — 2-ге видання.
- 2.) о. Бодіен, Ч.Н.І. — „Приготування на смерть” — 2 видання
Обі ці книжечки повинен перечитати хоч раз в житті кожний християнин, щоб знати як жити і як вмірати.

Читачу, чи є в Твоїм домі Ікона Матері Божої Неустанної Помочі ? — Якщо ні, питай за нею свого Душпастиря, або прямо пиши до нашого Видавництва. — Видавництво ОО. Редемптористів видало гарно виконані образи з цеї Ікони й поширює їх по дуже приступній ціні від 4 - 25 франків бельгійських, залежно від величини образа. — В кожній домівці, де мешкають українці, повинна бути ця Ікона. — При збірних замовленнях значний рабат.

3e Jaargang

D E S T E M V A N C H R I S T U S
M E N S E N M I N N A A R

MAANDSCHRIFT IN DE OEKRAINSE TAAL

uitgegeven door de :

B i b l i o t h e c a A l f o n s i a n a

Brabançonnestraat 97, Leuven, België.
Postcheckrekening Nr 45.10.11.

Begin van de nieuwe jaargang 1 Juli.

Jaarlijks abonnement : 50 fr.

Halfjaarlijks abonnement : 30 fr.

Een nummer kost : 5 fr.